

A Kúria
Nemzetközi Kapcsolatok és Európai Jogi Irodájának
Hírlevele

2013. szeptember 30.
IV. évfolyam 9. szám

EURÓPAI UNIÓS JOGI KÖZLEMÉNYEK.....3

KÖZZÉTETT ELŐZETES DÖNTÉSHOZATAL IRÁNTI KÉRELMEK.....3

BÜNTETŐ ÜGYSZAK..... 3

GAZDASÁGI ÜGYSZAK..... 3

MUNKAÜGYI ÜGYSZAK..... 5

POLGÁRI ÜGYSZAK..... 7

KÖZIGAZGATÁSI ÜGYSZAK..... 9

ELŐZETES DÖNTÉSHOZATAL TÁRGYÁBAN KÖZZÉTETT HATÁROZATOK.....13

BÜNTETŐ ÜGYSZAK..... 13

GAZDASÁGI ÜGYSZAK..... 13

MUNKAÜGYI ÜGYSZAK..... 13

POLGÁRI ÜGYSZAK..... 14

KÖZIGAZGATÁSI ÜGYSZAK..... 15

EGYÉB, MAGYAR VONATKOZÁSÚ ÜGYEK AZ EURÓPAI BÍRÓSÁG ELŐTT.....17

A KÚRIA UNIÓS JOGI TÁRGYÚ HATÁROZATAI.....17

BÜNTETŐ ÜGYSZAK..... 17

GAZDASÁGI ÜGYSZAK..... 17

MUNKAÜGYI ÜGYSZAK..... 18

POLGÁRI ÜGYSZAK..... 18

KÖZIGAZGATÁSI ÜGYSZAK..... 20

EMBERI JOGI KÖZLEMÉNYEK.....21

AZ EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGÁNAK MAGYAR VONATKOZÁSÚ ÍTÉLETEI.....21

AZ EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGÁNAK KIEMELTEN FONTOS ÍTÉLETEI.....21

A KÚRIA EMBERI JOGI VONATKOZÁSÚ HATÁROZATAI.....21

BÜNTETŐ ÜGYSZAK..... 21

GAZDASÁGI ÜGYSZAK..... 21

MUNKAÜGYI ÜGYSZAK..... 21

POLGÁRI ÜGYSZAK..... 21

KÖZIGAZGATÁSI ÜGYSZAK..... 21

Európai uniós jogi közlemények

Közzétett előzetes döntéshozatal iránti kérelmek

Büntető ügyszak

Az adott időszakban nem terjesztettek elő ilyen tárgyú kérelmet.

Gazdasági ügyszak

22. A Landgericht Darmstadt (Németország) által 2013. május 28-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-295/13. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: német

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

A [Landgericht Darmstadt] a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2007. október 30-i egyezmény (a továbbiakban: második Luganói Egyezmény)

1. 1. cikke (2) bekezdése b) pontjának
2. 5. cikke 1. pontja a) alpontjának
3. 5. cikke 1. pontja b) alpontjának
4. 5. cikke 3. pontjának,

valamint a fizetéseképtelenségi eljárásról szóló, 2000. május 29-i 1346/2000/EK tanácsi rendelet (a továbbiakban: 1346/2000 rendelet)

5. 3. cikke (1) bekezdésének

értelmezése céljából a következő kérdéseket terjeszti az Európai Unió Bírósága elé:

1. Rendelkeznek-e joghatósággal a vagyonfelügyelő által az adós ügyvezetője ellen a társaság fizetéseképtelenségének bekövetkeztét követően, vagy túladósodottságának megállapítását követően végrehajtott kifizetések visszatérítése érdekében indított kereset tekintetében azon tagállam bíróságai, amelynek területén az adós vagyona vonatkozóan fizetéseképtelenségi eljárást indítottak?
2. Rendelkezik-e joghatósággal a vagyonfelügyelő által az adós ügyvezetője ellen a társaság fizetéseképtelenségének bekövetkeztét követően, vagy túladósodottságának megállapítását követően végrehajtott kifizetések visszatérítése érdekében indított kereset tekintetében annak a tagállamnak a bírósága, amelynek területén az adós vagyona vonatkozóan fizetéseképtelenségi eljárást indítottak, ha az ügyvezető lakóhelye nem az Európai Unió valamely másik tagállamában van, hanem a második Luganói Egyezmény egyik szerződő államában?
3. A kereset az 1346/2000 rendelet 3. cikke (1) bekezdésének hatálya alá tartozik annak első mondata értelmében?
4. Amennyiben a kereset nem tartozik az 1346/2000 rendelet 3. cikke (1) bekezdésének hatálya alá annak első mondata értelmében, és/vagy a bíróság joghatósága e tekintetben nem terjed ki a második Luganói Egyezmény valamely szerződő felének területén lakóhellyel rendelkező ügyvezetőre:

A második Luganói Egyezmény 1. cikke (2) bekezdésének b) pontja szerinti csődeljárásról van szó?

5. A 4. pontra adandó igenlő válasz esetén:

a) A második Luganói Egyezmény 5. cikke 1. pontjának a) alpontja értelmében az 1. pont szerinti kereset tekintetében annak a tagállamnak a bírósága rendelkezik joghatósággal, amelynek területén az adós székhelye található?

α) Az 1. pont szerinti kereset tárgya a második Luganói Egyezmény 5. cikke 1. pontjának a) alpontja szerinti szerződéses igény?

β) Az 1. pont szerinti kereset tárgya a második Luganói Egyezmény 5. cikke 1. pontjának b) alpontja szerinti, szolgáltatásnyújtásról szóló szerződésből fakadó igény?

b) Az 1. pont szerinti kereset tárgya a második Luganói Egyezmény 5. cikkének 3. pontja szerinti jogellenes károkozással, jogellenes károkozással egy tekintet alá eső cselekménnyel vagy ilyen cselekményből fakadó igénnyel kapcsolatos ügy?

23. Az Augstākās tiesas Senāts (Lett Köztársaság) által 2013. június 3-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-302/13. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: lett

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. A rendelet értelmében vett polgári vagy kereskedelmi ügynek minősül-e az olyan jogvita, amelyben kártérítés megítélését, illetve az alperesek jogellenes megállapodáson és erőfölénnyel való visszaélésen alapuló jogsértő magatartásának megállapítását kérik, amely más tagállam általános hatályú jogszabályainak alkalmazásán alapul, tekintettel arra, hogy a jogsértő aktusok a megkötésükig visszamenő hatállyal semmissek, és egy adott normát olyan állami közjogi aktus (*acta iure imperii*) útján kell elfogadni, amelyre egy adott állam más államok bíróságainak joghatósága alóli mentességre vonatkozó nemzetközi közjogi normáit kell alkalmazni?

2. Az első kérdésre adandó igenlő válasz esetén (a rendelet szerinti polgári vagy kereskedelmi ügyről van szó) olyan jogvitának minősül-e a kártérítés iránti eljárás, amelynek tárgya a rendelet 22. cikkének 2. pontja értelmében a társaságok szervei által hozott határozatok érvényessége, és ez lehetővé teszi, hogy a rendelet 35. cikkének (1) bekezdése szerint a határozatot ne ismerjék el?

3. Amennyiben a kártérítés iránti eljárásban a kereset tárgya a rendelet 22. cikke 2. pontjának hatálya alá tartozik (kizárólagos joghatóság), azon állam bírósága, ahol az elismerést kérik, köteles-e megvizsgálni az ideiglenes biztosítási intézkedéseket elrendelő határozat elismerésével kapcsolatban a rendelet 35. cikkének (1) bekezdésében felsorolt feltételek fennállását?

4. Értelmezhető-e úgy a rendelet 34. cikkének 1. pontjában szereplő közrendi záradék, hogy az ideiglenes biztosítási intézkedéseket elrendelő határozat elismerése ellentétes az adott tagállam közrendjével, egyrészt amennyiben az ideiglenes biztosítási intézkedések elrendelésének alapja elsősorban a megalapozott és igazolt számítás nélkül követelt összeg jelentős nagysága, másrészt, ha az említett határozat elismerésével és végrehajtásával kárt lehet okozni az alpereseknek, amelyet a felperes mint csődeljárás alatt álló társaság nem tud orvosolni, ha a keresetet a kártérítés iránti eljárásban elutasítják, mindez érintheti e azon állam gazdasági érdekeit, ahol az elismerést kérik, veszélyeztetve ezáltal az állam biztonságát, mivel a Lett Köztársaság a Lidosta Rīga részvényeinek kizárólagos tulajdonosa, míg az AS Air Baltic Corporation társaságban 52,6 %-os részesedéssel rendelkezik?

24. A Centrale Raad van Beroep (Hollandia) által 2013. június 7-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-311/13. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: holland

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Az EK-Szerződés 137. cikkének (2) bekezdésében (jelenleg az EUMSZ 153. cikk (2) bekezdésében) foglalt jogalapra is figyelemmel úgy kell-e értelmezni a 2008/94 irányelvet, különösen annak 2., 3. és 4. cikkét, hogy ezekkel ellentétes a WW 3. cikkének (3) bekezdéséhez és 61. cikkéhez hasonló olyan nemzeti szabályozás, amely szerint a valamely harmadik ország állampolgárának minősülő és

Hollandiában a 2000. évi Vreemdelingenwet 8. cikkének a)–e) és l) pontja értelmében nem jogszerűen tartózkodó külföldi személy akkor sem tekinthető munkavállalónak, ha a fellebbezőéhez hasonló olyan helyzetben van, hogy a munkáltató fizetésképtelensége esetén járó ellátásokat igényelt, polgári jogi szempontból munkavállalónak tekintendő, és teljesíti az említett ellátások biztosításához szükséges egyéb feltételeket?

25. A Cour d'appel de Bruxelles (Belgium) által 2013. június 17-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-327/13. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: francia

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

A fizetésképtelenségi eljárásról szóló [2000. május 29-i] 1346/2000/EK tanácsi rendeletet, különösen annak 3., 16., 27., 28. és 29. cikkét, úgy kell-e értelmezni, hogy:

a) a 3. cikk (2) bekezdésében szereplő „telephely” alatt az adós olyan fiókját kell érteni, amellyel szemben a főeljárást megindították, és ez kizárja, hogy az azonos csoporthoz tartozó több társaság összefüggő felszámolása keretében azok abban a tagállamban legyenek másodlagos eljárás tárgyai, amelyben székhelyük található, mivel rendelkeznek önálló jogalanyisággal?

b) azon személynek vagy hatóságnak, aki, illetve amely jogosult másodlagos fizetésképtelenségi eljárás megindításának kérelmezésére annak a tagállamnak a joga szerint, amelynek a területén az eljárás megindítását kérik, rendelkeznie kell lakóhellyel vagy székhellyel e tagállam joghatósági területén, vagy e jog valamennyi uniós illetőségű személyt megilleti, aki bizonyítja, hogy jogi kapcsolatban áll az érintett telephellyel?

c) ha a fizetésképtelenségi főeljárás felszámolási eljárás, egy telephellyel szemben a másodlagos fizetésképtelenségi eljárás megindítása csak akkor rendelhető el, ha megfelel az azon tagállam bíróságának mérlegelési körébe tartozó célszerűségi követelménynek, amelyben a másodlagos eljárást meg kívánják indítani?

Munkaügyi ügyszak

42. A Rechtbank van eerste aanleg te Mechelen (Belgium) által 2013. június 7-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-315/13. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: holland

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Úgy kell-e értelmezni az EUMSZ 56. és 57. cikket (az EK-Szerződés korábbi 49. és 50. cikke), valamint a munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetéséről szóló, 1996. december 16-i 96/71/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 3. cikkének (1) bekezdését és 10. cikkét, adott esetben a belső piaci szolgáltatásokról szóló, 2006. december 12-i 2006/123/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 19. cikkével összefüggésben értelmezve, hogy ezekkel ellentétes a 2006. december 27-i I. programtörvény 157. cikkével, valamint a szociális büntetőtörvénykönyv e rendelkezés nem teljesítését szabálysértési szankcióval büntető 183. cikke (1) bekezdésének 1. pontjával összefüggésben értelmezett 141. cikke, amelynek értelmében az a személy, akinél vagy akinek a kiküldött munkavállalók vagy gyakornokok közvetlenül vagy alvállalkozón keresztül dolgoznak, köteles e személyek foglalkoztatásának megkezdése előtt elektronikus úton (vagy amennyiben ez nem lehetséges, faxon vagy postai küldeményként) továbbítani a Nemzeti Társadalombiztosítási Hivatal részére az azon személyek azonosítására szolgáló adatokat, akik nem tudják bemutatni a munkáltatójuk előzetes bejelentéséről kiállított átvételi elismervényt?

43. A Korkein hallinto oikeus (Finnország) által 2013. június 11-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-318/13. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: finn

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Úgy kell-e értelmezni a 79/7/EGK irányelv (a férfiak és a nők közötti egyenlő bánásmód elvének a szociális biztonság területén történő fokozatos megvalósításáról szóló irányelv) 4. cikkének (1) bekezdését, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti jogszabály, amelynek alapján a férfiak és a nők eltérő várható élettartamát biztosításmatematikai szempontként alkalmazzák a munkahelyi baleset miatt fizetendő törvényileg szabályozott szociális biztonsági ellátások kiszámításához, ha e szempont alkalmazásakor egy férfinak fizetendő egyszeri kártalanítás összege alacsonyabb, mint az a kártalanítási összeg, amelyet egy azonos életkorú, egyébként hasonló helyzetben lévő nő kapna?

2. Az első kérdésre adandó igenlő válasz esetén: fennáll-e a jelen ügyben a tagállami felelősség feltételenként az uniós jog kellően súlyos megsértése különös figyelemmel arra, hogy

- a Bíróság ítélkezési gyakorlatában nem foglalt kifejezetten állást azzal kapcsolatban, hogy a 79/7/EGK irányelv hatálya alá tartozó törvényileg szabályozott szociális biztonsági rendszerek ellátásainak kiszámításakor figyelembe vehetők-e a nemekre vonatkozó biztosításmatematikai tényezők;
- a Bíróság a C-236/09. sz. Test-Achats-ügyben hozott ítéletében érvénytelennek nyilvánította a 2004/113/EK irányelv (a nők és férfiak közötti egyenlő bánásmód elvének az áruhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférés, valamint azok értékesítése, illetve nyújtása tekintetében történő végrehajtásáról szóló irányelv) 5. cikkének az ilyen tényezők figyelembevételét lehetővé tevő (2) bekezdését, de egy átmeneti időszakot rendelt el az érvénytelenség bekövetkeztéig, és
- az uniós jogalkotó a 2004/113/EK és 2006/54/EK irányelvben (a férfiak és nők közötti esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód elvének a foglalkoztatás és munkavégzés területén történő megvalósításáról szóló irányelv) bizonyos feltételek mellett lehetővé tette az ilyen tényezők figyelembevételét az ezen irányelvek értelmében vett juttatások kiszámításakor, és a nemzeti jogalkotó ennek alapján feltételezte, hogy a szóban forgó tényezők a jelen ügy szerinti törvényileg szabályozott szociális biztonsági rendszerek területén is figyelembe vehetők?

44. A Retten i Kolding, Civilretten (Dánia) által 2013. június 27-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-354/13. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: dán

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Sérti-e az elhízás alapján a munkaerőpiacon történő általános vagy valamely állami munkáltató általi különös hátrányos megkülönböztetés az uniós jogot, ahogy az például az Európai Unióról szóló szerződés alapvető jogokra vonatkozó 6. cikkében kifejezésre jut?

2. Közvetlenül alkalmazandó-e az elhízás alapján történő hátrányos megkülönböztetés esetleges uniós jogi tilalma valamely dán állampolgár és a munkáltatója — valamely hatóság — közötti viszonyra?

3. Amennyiben a Bíróság úgy véli, hogy az Európai Unióban fennáll az elhízás alapján a munkaerőpiacon történő általános vagy valamely állami munkáltató általi különös hátrányos megkülönböztetés tilalma, úgy adott esetben a megosztott bizonyítási tehernek megfelelően kell-e elvégezni annak vizsgálatát, hogy megsértették-e az elhízás alapján történő hátrányos megkülönböztetés esetleges tilalmát, és így a tilalom hatékony végrehajtásához azokban az esetekben, amelyekben a hátrányos megkülönböztetés valószínűsíthető, a bizonyítási terhet az alperes munkáltatóra kell telepíteni (lásd a nemi alapon történő hátrányos megkülönböztetés esetén a bizonyítási teherről szóló, 1997. december 15-i 97/80/EK tanácsi irányelv(18) preambulumbekkezdését)?

4. A foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló, 2000. november 27-i 2000/78/EK tanácsi irányelv által nyújtott védelem hatálya

alá tartozó fogyatékoságnak tekinthető-e az elhízás, és adott esetben mely kritériumok relevánsak azon szempontból, hogy konkrétan valamely személy elhízására kiterjed-e a fogyatékoság alapján történő megkülönböztetés említett irányelvben foglalt tilalma által nyújtott védelem?

Polgári ügyszak

57. Az Európai Bizottság által az EUMSZ 218. cikk (11) bekezdése alapján előterjesztett vélemény iránti kérelem (C-1/13. sz. vélemény iránti eljárás)

Az eljárás nyelve: valamennyi hivatalos nyelv

A Bíróság elé terjesztett kérdés

Az Unió kizárólagos hatáskörébe tartozik-e valamely harmadik ország a gyermekek jogellenes külföldre vitelének polgári jogi vonatkozásairól szóló 1980. október 25-i Hágai Egyezményhez való csatlakozásának az elfogadása?

58. Az Oberster Gerichtshof (Ausztria) által 2013. március 8-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-112/13. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: német

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Arra kell-e következtetni az „egyenértékűség elvéből” az Európai Unió jogának végrehajtása során valamely olyan eljárási rendszer tekintetében, amelyben az érdemi döntésre hivatott rendes bíróságoknak a jogszabályok alkotmányellenességét is vizsgálniuk kell ugyan, a jogszabályok általános jellegű megsemmisítése azonban tilos számukra, mert arra sajátos módon szervezett Verfassungsgerichtshof (alkotmánybíróság) rendelkezik hatáskörrel, hogy a rendes bíróságoknak valamely jogszabálynak az Európai Unió Alapjogi Chartájának (a továbbiakban: Alapjogi Charta) 47. cikkével fennálló ellentéte esetén az eljárás során az alkotmánybíróságot is meg kell keresniük a jogszabály általános jellegű megsemmisítése céljából, és nem érhetik be kizárólag a jogszabály konkrét ügyben történő alkalmazásának mellőzésével?

2. Úgy kell-e értelmezni az Alapjogi Charta 47. cikkét, hogy azzal ellentétes az olyan eljárási rendelkezés, amelynek értelmében a joghatósággal nem rendelkező bíróság ügygondnokot rendel a nem megállapítható tartózkodási hellyel rendelkező fél részére, és az ügygondnok aztán „perbebocsátkozása” révén kötelező jelleggel joghatóságot keletkeztethet?

3. Úgy kell-e értelmezni a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2000. december 22-i 44/2001/EK tanácsi rendelet 24. cikkét, hogy e rendelkezés értelmében véve csak akkor valósul meg az „alperes perbebocsátkozása”, ha maga az alperes vagy egy általa meghatalmazott jogi képviselő végezte a megfelelő perbeli cselekményt, vagy a perbebocsátkozás korlátozás nélkül megvalósul az adott tagállam joga szerint rendelt ügygondnok esetében is?

59. A Juzgado de Primera Instancia de Palma de Mallorca (Spanyolország) által 2013. május 22-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-280/13. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: spanyol

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Úgy kell-e értelmezni a fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló, 1993. április 5-i 93/13/EGK tanácsi irányelvet és a fogyasztói jogok közösségi védelmének elvét, valamint a szerződéses egyensúly elvét, hogy azokkal ellentétes a jelzálogjogra vonatkozó azon spanyol szabályozás, amely, annak ellenére, hogy a jelzálogjogosult hitelező számára biztosítja, hogy a biztosítékok bővítését kérje, amennyiben a jelzálogjoggal terhelt ingatlan becsértéke 20 %-kal csökken, jelzálogtárgyra vezetett végrehajtási eljárás keretében nem írja elő, hogy a fogyasztó-adós-végrehajtás alá vont személy — ellentmondó előzetes értékbecslést követően — e

becsérték felülvizsgálatát kérhesse, legalábbis a LEC 671. cikk alapján, amennyiben a becsérték a jelzálogjog alapítása és az ennek végrehajtása közötti időszakban ezzel azonos vagy magasabb arányban emelkedett?

2. Úgy kell-e értelmezni a fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló, 1993. április 5-i 93/13/EGK tanácsi irányelvet, és a fogyasztói jogok közösségi védelmének elvét, valamint a szerződéses egyensúly elvét hogy ezekkel ellentétes a jelzálogtárgyra vezetett végrehajtásra vonatkozó spanyol eljárásjogi szabályozás, amely lehetővé teszi a jelzálogjoggal terhelt ingatlanok a becsült érték 50 %-áért (jelenleg 60 %-áért) történő odaítélését a végrehajtást kérő hitelezőnek, ami a fogyasztó-adós- végrehajtás alá vont személy tekintetében a becsérték 50 %-os (jelenleg 40 %-os) összegének megfelelő, igazolatlan szankciót jelent?

3. Úgy kell-e értelmezni a fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló, 1993. április 5-i 93/13/EGK tanácsi irányelvet és a fogyasztói jogok közösségi védelmének elvét, valamint a szerződéses egyensúly elvét, hogy joggal való visszaélésnek vagy jogalap nélküli gazdagodásnak minősül az, ha a hitelező-végrehajtást kérő azt követően, hogy becsérték 50 %-áért (jelenleg 60 %- áért) odaítélték számára a jelzálogjoggal terhelt ingatlan, a végrehajtás elrendelését kéri a követelés fennmaradó összege tekintetében a követelés teljes összegének kielégítése céljából, jöllehet az odaítélt vagyontárgy becsértéke és/vagy valós értéke meghaladja a követelés teljes összegét, ugyanakkor ezen eljárást a nemzeti eljárásjogi szabályok biztosítják?

4. Úgy kell-e értelmezni a fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló, 1993. április 5-i 93/13/EGK tanácsi irányelvet és a fogyasztói jogok közösségi védelmének elvét, valamint a szerződéses egyensúly elvét, hogy a jelzálogjoggal terhelt ingatlan odaítélése esetén, amelynek a becsértéke és/vagy valós értéke meghaladja a jelzálogkölcson teljes összegét, a LEC 579. és 671. cikke helyett a LEC 570. cikke alkalmazandó, következképpen úgy kell tekinteni, hogy a végrehajtást kérő hitelező teljes követelése kielégítésre került?

60. A Tribunale di Bolzano (Olaszország) által 2013. június 13-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-322/13. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: német

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Ellentétes-e az EUMSZ 18. és 21. cikk értelmezésével a szóban forgóhoz hasonló, olyan nemzeti jogszabályi rendelkezések alkalmazása, amelyek csak a Bolzano megyében lakóhellyel rendelkező olasz állampolgároknak biztosítják a Bolzano megye bíróságai előtt folyamatban lévő polgári jogi eljárásokban a német nyelv használatának jogát, más tagállamok állampolgárainak pedig nem, függetlenül attól, hogy azok lakóhelye Bolzano megyében található-e?

61. Az Augstākās tiesas Senāts (Lettország) által 2013. június 25-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-350/13. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: lett

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Úgy kell-e értelmezni a Brüsszel I. rendelet 34. cikkének 1. pontját, hogy a külföldi határozat elismerésére irányuló eljárás keretében azon személyek jogainak megsértése, akik peres félként nem vesznek részt az alapeljárásban, indokolhatja az említett Brüsszel I. rendelet 34. cikkének 1. pontjában foglalt közrendi záradék alkalmazását, és a külföldi határozat elismerésének megtagadását annyiban, amennyiben az olyan személyeket érint, akik peres félként nem vesznek részt az alapeljárásban?

2. Az első kérdésre adandó igenlő válasz esetén úgy kell-e értelmezni a Charta 47. cikkét, hogy az abban foglalt tisztességes eljáráshoz való jog lehetővé teszi, hogy az ideiglenes intézkedés elrendelésére irányuló eljárásban olyan személy vagyoni jogait korlátozzák, aki nem vett részt az eljárásban, amennyiben biztosítják, hogy bármely személy, akit az ideiglenes intézkedést elrendelő

határozat érint, bármikor kérheti a bíróságtól a bírósági határozat módosítását vagy hatályon kívül helyezését, miközben a felperesek feladata marad, hogy az érdekelteket a határozatról tájékoztassák?

Közigazgatási ügyszak

154. A Tribunal Supremo (Spanyolország) által 2013. május 21-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-275/13. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: spanyol

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. cikkének (1) bekezdése, valamint az Európai Unió Bíróságának e cikkel kapcsolatos ítélkezési gyakorlata (különösen a C-379/98. és a C-206/06. sz. ügyben hozott ítéletek) értelmében az Elcogas társaságnak, egy egyedi villamosenergia-termelő létesítmény tulajdonosának a minisztertanács által e társaság javára jóváhagyott rendkívüli életképességi tervek szerint juttatott éves összegek „az állam által vagy állami forrásból nyújtott támogatásnak” tekinthetők-e, ha az említett összegek beszedése „a villamosenergia-rendszer állandó költségei” általános tétele alá tartozik, amely költségeket a felhasználók díjfizetését követően a villamosenergia-ágazat vállalkozásainak utalják át a Nemzeti Energia Bizottság által, előzetesen megállapított jogi szempontok alapján, mérlegelési jogkör nélkül végzett elszámolást követően?

155. A Grondwettelijk Hof (Belgium) által 2013. május 30-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-299/13. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: holland

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Úgy kell-e értelmezni a tökeemelést [helyesen: tökefelhalmozást] terhelő közvetett adókról szóló, 2008. február 12-i 2008/7/EK tanácsi irányelv 5. cikkének (2) bekezdését, hogy azzal ellentétes a bemutatóra szóló értékpapírok névre szóló értékpapírokká vagy dematerializált értékpapírokká való, jogszabályban előírt átalakítását terhelő adó kivetése, és — igenlő válasz esetén — igazolható-e az ilyen adó a hivatkozott irányelv 6. cikke alapján?

156. A Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana (Spanyolország) által 2013. május 30-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-300/13. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: spanyol

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Úgy kell-e értelmezni a 97/11 irányelvvel módosított 85/337 irányelv I. mellékletének 20. pontjában szereplő „220 kV vagy annál nagyobb feszültségű és 15 km-nél hosszabb nagyfeszültségű villamos légvezetékek” fogalmát, hogy az egyedüli villamos energetikai létesítmények, amelyekre az vonatkozik, az e két küszöbértéknek megfelelő légvezetékek?

2. Úgy kell-e értelmezni a 97/11 irányelvvel módosított 85/337 irányelv II. melléklete 3. pontjának b) alpontjában szereplő „[...] villamos energia szállítására szolgáló légvezetékek” fogalmát, hogy az villamosenergia-szállítási berendezésként kizárólag a légvezetéseket foglalja magában?

3. Úgy kell-e értelmezni a 85/337 irányelv II. melléklete 3. pontjának b) alpontjában szereplő „[...] villamos energia szállítására szolgáló légvezetékek” fogalmát, hogy az magában foglalja a transzformátor alállomásokat is?

4. Úgy kell-e értelmezni a 85/337 irányelv II. melléklete 3. pontjának b) alpontjában szereplő „2[...] villamos energia szállítására szolgáló légvezetékek” fogalmát, hogy abba beletartoznak a transzformátor alállomások is, jóllehet az építésükre vagy bővítésükre vonatkozó kivitelezési terv nem tartalmaz légvezeték-építést?

157. A Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgium) által 2013. június 4-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-306/13. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: holland

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Sérti-e a banánra vonatkozó vámtarifákról szóló, 2005. november 29-i 1964/2005/EK tanácsi rendelet, ahogy azt az Európai Unió a 2006. január 1-jétől 2009. december 15-ig terjedő időszakban alkalmazta, az 1994. évi GATT I. cikkét, XIII. cikkének (1) bekezdését, XIII. cikke (2) bekezdésének d) pontját, XXVIII. cikkét és/vagy bármely egyéb alkalmazandó cikkét — önállóan vagy egymással összefüggésben értelmezve azokat — azáltal, hogy az említett rendelet a banán (0803 00 19 KN-kód) vonatkozásában — az EK által a banán tekintetében kialakított engedményekkel ellentétes — tonnánként 176 euró összegű behozatali vámtarifát vezetett be, mielőtt erről az újratárgyalt megállapodás létrejött volna a WTO keretében?

158. A Curtea de Apel Alba Iulia (Románia) által 2013. június 7-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelmek (C-312/13. és C-313/13. sz. ügyek)¹

Az eljárás nyelve: román

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Abban az esetben, ha az eladót héa-alannyá minősítik, és a felek anélkül határozták meg az ingatlan értékesítésének ellenértékét (árát), hogy a héára utaltak volna, a 2006/112/EK tanácsi irányelv 73. és 78. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy

- a) az ingatlan értékesítésének a felek által meghatározott és a héa mértékével csökkentett ellenértéke (ára), vagy
- b) az ingatlan értékesítésének a felek által meghatározott ellenértéke (ára) képezi?

159. A Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litvánia) által 2013. június 7-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-314/13. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: litván

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Úgy kell-e értelmezni a Lukasenko elnökkel és egyes fehérorosz tisztviselőkkel szembeni korlátozó intézkedésekről szóló, 2006. május 18-i 765/2006/EK tanácsi rendelet 3. cikke (1) bekezdésének b) pontját, hogy az e rendelet 3. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott mentesség alkalmazásáért felelős hatóság teljes körű mérlegelési jogkört élvez a mentesség megadásáról történő határozathozatal során?

2. Amennyiben az első kérdésre nemleges válasz adandó, az említett hatóságot milyen kritériumoknak kell vezérelniük és mely kritériumok kötik a 2006. május 18-i 765/2006/EK tanácsi rendelet 3. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott mentesség megadásáról történő határozathozatal során?

3. Úgy kell-e értelmezni a 2006. május 18-i 765/2006/EK tanácsi rendelet 3. cikke (1) bekezdésének b) pontját, hogy az említett mentesség megadásáért felelős hatóság a kért mentesség megadására vonatkozó értékelés elvégzése során jogosult vagy köteles figyelemmel lenni többek között arra, hogy a kérelmet benyújtó kérelmezők alapvető jogaiknak (a jelen ügyben a bírósági jogorvoslatihoz való jognak) kívánnak érvényt szerezni, ugyanakkor azonban azt is biztosítania kell, hogy a konkrét ügyben, amennyiben a mentességet megadja, ne hiúsuljon meg az előírt szankció célkitűzése, és hogy a mentességgel ne éljenek vissza (például, ha a jogorvoslat biztosítására szánt pénzüsszeg nyilvánvalóan aránytalan a nyújtott jogi szolgáltatások nagyságrendjéhez képest)?

4. Úgy kell-e értelmezni a 2006. május 18-i 765/2006/EK tanácsi rendelet 3. cikke (1) bekezdésének b) pontját, hogy az említett rendelkezésben meghatározott mentesség megtagadásának igazolására

¹ A megjelölt ügyekben feltett kérdések szó szerint megegyeznek.

alkalmas egyik jogalap lehet azon pénzeszközök megszerzésének jogellenessége, amelyek felhasználása tekintetében a mentességet alkalmazzák?

160. Az Administratíven sad — Burgas (Bulgária) által 2013. június 18-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-330/13. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: bolgár

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Ellentétben áll-e a KN 27. árucsoportja szerinti termékek aromástartalma meghatározásának a KN 27. árucsoportjához fűzött magyarázó megjegyzések A. mellékletében említett módszere az aromás alkotórészeknek a HR 27. árucsoportjához tartozó általános szabályokban foglalt fogalom meghatározásával? Ilyen ellentét fennállása esetén: miként kell meghatározni ezen alkotórészeket, és alkalmas és megengedett-e ehhez az ASTM B 2007 [helyesen: „ASTM D 2007”] módszer?

2. Mi a jelentése a KN 27. árucsoportjához fűzött magyarázó megjegyzésben és a 27. árucsoporthoz fűzött HR Magyarázatban, valamint a HR 27. árucsoportjához fűzött megjegyzések 2. pontjában használt „**nem aromás alkotórészek**” fogalmának? Megegyezik-e e jelentés a „**nem aromás szénhidrogének**” fogalmának jelentésével, vagy annál tágabb? Amennyiben az említett jelentés tágabb, mint az utóbbi fogalomé: felölel-e az minden olyan alkotórészt, amely tömegére tekintettel nem vonható az „aromás alkotórészek” fogalma alá, vagy egy termék olyan alkotórészeiről van szó, mint amilyenek az alapeljárás szerinti termékéi, amelyek a tömegükre tekintettel a két kategória — „aromás alkotórészek” és „nem aromás alkotórészek” — egyikébe sem tartoznak?

3. Megengedett-e a KN 27. árucsoportja és a HR 27. árucsoportja értelmében vett aromás, illetve nem aromás alkotórészek meghatározásának egy és ugyanazon módszere, és ha igen, melyik ez a módszer? Amennyiben ez nem megengedett: milyen módszert kell alkalmazni az aromás alkotórészek, és melyet a nem aromás alkotórészek meghatározásához?

4. A KN 27. árucsoportjának 2707 és 2710 vámtarifaszáma közül melyik írja le legpontosabban az alapeljárás szerinti termékéhez hasonló jellemzőkkel rendelkező terméket?

5. Abban az esetben, ha az alapeljárás szerinti termékéhez hasonló jellemzőkkel rendelkező terméket mindkét vámtarifaszám ugyanolyan pontosan írja le: az aromás alkotórészek tömeg tekintetében fennálló túlsúlya az, amely azok lényeges jellemzőjét képezi?

6. A 2707 és 2710 vámtarifaszám közül melyik vonatkozik az olyan jellemzőkkel rendelkező termékekre, amelyek a leginkább hasonlóak az alapeljárás szerinti termékéhez?

7. Ellentmondás áll-e fenn a **KN 2707 99 91 és 2707 99 99 vámtarifaszámhoz fűzött magyarázó megjegyzés** egy része és a **HR 27. árucsoportjához fűzött megjegyzések 2. pontja között, vagy az utóbbi megjegyzés nem kimerítő, hanem csak példálódzó jellegű?**

A KN 2707 99 91 és 2707 99 99 vámtarifaalszámhoz fűzött magyarázó megjegyzés értelmében „a nehézolajok[at] (a nyersolajok kivételével), amelyeket a magas hőmérsékletű szénkátrányból nyernek lepárlással” — ha azok nem felelnek meg a KN említett vámtarifaalszámokhoz fűzött magyarázó megjegyzésben felsorolt négy együttes feltételnek —, jellegük szerint a „[...] 2710 19 31–2710 19 99 [...]” vámtarifaalszámok alá kell besorolni.

A HR 27. árucsoportjához fűzött megjegyzések 2. pontja értelmében a 2710 vámtarifaszám szövegében a „kőolaj és bitumenes ásványokból előállított olaj” kifejezés **előállítási eljárásukra tekintet nélkül** azokra a hasonló olajokra, valamint az olyan telítetlen szénhidrogének keverékére is vonatkozik, **amelyekben a nem aromás alkotórészek tömege meghaladja az aromás alkotórészekét.**

8. Ellentmondás áll-e fenn a **KN 2707 99 91 és 2707 99 99 vámtarifaalszámhoz fűzött magyarázó megjegyzés** (amely a 2710 19 31–2710 19 99 vámtarifaalszámok alá sorolja be azokat a túlnyomórészt aromás alkotórészekkel rendelkező termékeket, amelyek nem felelnek meg az a)–d) pont szerinti négy feltétel mindegyikének) és a **2710 vámtarifaszámhoz fűzött HR Magyarázat** — a KN

27. árucsoportjához fűzött magyarázó megjegyzés által hivatkozott — **I. részének B. pontja** (amelynek értelmében nem sorolhatók be e vámtarifaszám alá azok az olajok, amelyekben az aromás alkotók tömege meghaladja a nem aromás összetevőkét, függetlenül attól, hogy azokat kőolaj feldolgozása útján vagy más módon nyerték-e) között?

9. Melyik a hiteles szövege és mi a hiteles jelentése a KN 2707 99 91 és 2707 99 99 vámtarifaalszámhoz fűzött magyarázó megjegyzés második mondatának, amelynek szövege bolgáruul „Между тези продукти могат да се упоменат” [szó szerinti fordításban: „Ilyen termékek lehetnek”, a magyar változatban „Ilyenek”], angolul pedig „These products are”?

10. Miként kell besorolni az alapeljárás szerinti termékéhez hasonló jellemzőkkel rendelkező terméket abban az esetben, ha e termékben az aromás alkotórészek tömege meghaladja a nem aromás összetevőkét, a termék azonban nem felel meg a KN 2707 99 91 és 2707 99 99 vámtarifaalszámhoz fűzött magyarázó megjegyzés 1. pontja szerinti négy együttes feltétel mindegyikének?

161. A Sozialgericht Leipzig (Németország) által 2013. június 19-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-333/13. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: német

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Kiterjed-e a 883/2004 rendelet 4. cikkének személyi hatálya azokra a személyekre, akik nem a rendelet 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett társadalombiztosítási vagy családtámogatási jellegű ellátást, hanem a rendelet 3. cikkének (3) bekezdése és 70. cikke értelmében vett különleges, nem járulékalapú ellátást kívánnak igénybe venni?

2. Amennyiben az első kérdésre adandó válasz igenlő: megtiltja-e a 883/2004 rendelet 4. cikke a tagállamoknak, hogy a rendelet 70. cikke értelmében vett, a megélhetési költségeket fedező, nem járulékalapú szociális ellátások indokolatlan igénybevételének elkerülése érdekében teljesen vagy részben kizárják a rászoruló uniós polgárokat az azonos helyzetben lévő saját állampolgáraiknak nyújtott ellátások folyósításából?

3. Amennyiben az első vagy a második kérdésre adandó válasz nemleges: megtiltja-e a tagállamoknak a) az EUMSZ 18. cikk és/vagy b) az EUMSZ 20. cikk (2) bekezdése második mondatának az EUMSZ 20. cikk (2) bekezdésének harmadik mondatával és a 2004/38 irányelv 24. cikkének (2) bekezdésével összefüggésben értelmezett a) pontja, hogy a rendelet 70. cikke értelmében vett, megélhetési költségeket fedező, nem járulékalapú szociális ellátások indokolatlan igénybevételének elkerülése érdekében teljesen vagy részben kizárják a rászoruló uniós polgárokat az azonos helyzetben lévő saját állampolgáraiknak nyújtott ellátások folyósításából?

4. Amennyiben az előző kérdésekre adandó válaszok alapján a megélhetési költségeket fedező ellátásokból való részleges kizárás összhangban áll az európai joggal: az akut szükséghelyzeteken kívül a nem járulékalapú, megélhetési költségeket fedező ellátások uniós polgárok részére történő nyújtása korlátozódhat-e a származási országba való visszatéréshez szükséges források rendelkezésre bocsátására, vagy az Alapjogi Charta 1., 20. és 51. cikke a huzamos tartózkodást lehetővé tevő szélesebb körű ellátásokat követel meg?

162. A Verwaltungsgerichtshof (Ausztria) által 2013. június 20-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-338/13. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: német

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Úgy kell-e értelmezni a családjegyesítési jogról szóló, 2004. szeptember 22-i 2003/86/EK tanácsi irányelv 4. cikkének (5) bekezdését, hogy azzal ellentétes az olyan szabályozás, amely szerint a házastársaknak és regisztrált élettársaknak a 21. életévet már a kérelem benyújtásának időpontjában be kell tölteniük ahhoz, hogy családjegyesítésre jogosult családtagnak minősüljenek?

163. A Cour d'appel de Bruxelles (Belgium) által 2013. június 21-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-340/13. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: francia

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Úgy kell-e értelmezni a 2002/39/EK és 2008/06/EK irányelvekkel módosított 97/67/EK irányelv 12. cikkének ötödik francia bekezdését, hogy az a hátrányos megkülönböztetéstől való tartózkodás kötelezettségét írja elő, többek között az egyetemes szolgáltatás szolgáltatója és a közvetítők viszonylatában, a szolgáltató által alkalmazott működési engedmények kapcsán, míg a kizárólag mennyiségi engedményekre továbbra is a 12. cikk negyedik francia bekezdését kell alkalmazni?

2. Amennyiben az első kérdésre a válasz igenlő, a kizárólag mennyiségi engedmény megfelel-e a 12. cikk negyedik francia bekezdésében előírt, a hátrányos megkülönböztetéstől való tartózkodásra irányuló kötelezettségnek, amennyiben az általa előírt árdifferenciálás objektív tényezőkön alapul, figyelemmel a földrajzi piacra és az érintett szolgáltatások piacára, továbbá arra, hogy nem gerjeszt kizorító hatást, illetve nem ösztönöz hűsége?

3. Amennyiben az első kérdésre a válasz nemleges, a közvetítővel szemben alkalmazott mennyiségi engedmény sérti-e 12. cikk ötödik francia bekezdésében szereplő hátrányos megkülönböztetés tilalma elvét, amennyiben mértéke nem azonos az olyan feladóval szemben alkalmazott engedményével, amely azonos számú küldeményt ad fel, hanem azon engedmények összességének felel meg, amelyeket az összes feladóval szemben alkalmaznak, az azon feladók által feladott küldemények száma alapján, amelyeknek küldeményeit összegyűjti?

164. A Cour d'appel de Mons (Belgium) által 2013. június 25-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-346/13. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: francia

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Ellentétes az elektronikus hírközlő hálózatok és az elektronikus hírközlési szolgáltatások engedélyezéséről szóló, 2002. március 7-i 2002/20/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 13. cikkével, ha a helyi önkormányzatok költségvetési vagy egyéb okokból adót vetnek ki a távközlési szolgáltatóknak a területükön mobiltávközlés céljára szolgáló oszlopok, póznák vagy antennák jelenlétében megnyilvánuló gazdasági tevékenységére?

Előzetes döntéshozatal tárgyában közzétett határozatok

Büntető ügyszak

Az adott időszakban nem született ilyen tárgyú határozat.

Gazdasági ügyszak

Az adott időszakban nem született ilyen tárgyú határozat.

Munkaügyi ügyszak

30. A Bíróság (ötödik tanács) 2013. július 4-i ítélete (a Tribunale di La Spezia (Olaszország) előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Simone Gardella kontra Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) (C-233/12. sz. ügy)²

Az EUMSZ 45. cikket és az EUMSZ 48. cikket akként kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétes az olyan tagállami szabályozás, amely nem teszi lehetővé, hogy az adott tagállam azon állampolgárai,

² A kérdés: Hírlevél III. évf. 8. sz., Munkaügyi ügyszak 4. sz. alatt.

akiket valamely más tagállam területén székhellyel rendelkező olyan nemzetközi szervezet foglalkoztat, mint az Európai Szabványügyi Hivatal, átvigyék a származási tagállamuk területén megszerzett nyugdíjjogosultságaik tőkeértékét e szervezet nyugdíjrendszerébe, ha az említett tagállam és nemzetközi szervezet nem kötött az ilyen átvitel lehetővé tevő megállapodást.

Amennyiben a valamely tagállamban korábban megszerzett nyugdíjjogosultságok tőkeértékének egy másik tagállamban működő új munkáltató nyugdíjrendszerébe történő átvitelére vonatkozó mechanizmus nem alkalmazható, az EUMSZ 45. cikket akként kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az a tagállami szabályozás, amely alapján az öregségi nyugdíjra való jogosultság megállapításához nem vehetők figyelembe az európai uniós polgárok által a valamely másik tagállam területén székhellyel rendelkező olyan nemzetközi szervezetenél teljesített foglalkoztatási időszakok, mint az Európai Szabványügyi Hivatal.

Polgári ügyszak

32. A Bíróság (első tanács) 2013. július 11-i ítélete (a Fővárosi Törvényszék (Magyarország) előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Csonka Gábor, Isztlí Tibor, Juhász Dávid, Kiss János, Szontág Csaba kontra Magyar Állam (C-409/11. sz. ügy)³

A 2005. május 11-i 2005/14/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel módosított, a tagállamok gépjármű-felelősségbiztosításra és a biztosítási kötelezettség ellenőrzésére vonatkozó jogszabályainak közelítéséről szóló, 1972. április 24-i 72/166/EGK tanácsi irányelv 3. cikkének a 2005/14 irányelvvel módosított, a tagállamok gépjármű-felelősségbiztosításra vonatkozó jogszabályainak közelítéséről szóló, 1983. december 30-i 84/5/EGK második tanácsi irányelv 1. cikkének (4) bekezdésére tekintettel értelmezett (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az e rendelkezés által a tagállamok számára előírt kötelezettségek nem foglalják magukban azt, hogy a közúti balesetek károsultjainak kártalanítását azon esetben biztosító szervezetet hozzanak létre, amikor a kárért felelős személyek ugyan rendelkeztek gépjármű-felelősségbiztosítással, de biztosítójuk időközben fizetéseképtelenné vált.

33. A Bíróság (második tanács) 2013. július 11-i ítélete (az Oberster Gerichtshof (Ausztria) előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Amazon.com International Sales Inc., Amazon EU Sàrl, Amazon.de GmbH, Amazon.com GmbH, in Liquidation, Amazon Logistik GmbH kontra Austro-Mechana Gesellschaft zur Wahrnehmung mechanisch-musikalischer Urheberrechte Gesellschaft mbH (C-521/11. sz. ügy)⁴

1. Az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló, 2001. május 22-i 2001/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 5. cikke (2) bekezdésének b) pontját akként kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes egy olyan tagállami szabályozás, amely különbségtétel nélkül állapít meg magáncélú másolat után fizetendő díjat rögzítésre és többszörözésre alkalmas adathordozóknak a területén visszterhesen, kereskedelmi céllal történő első forgalomba hozatala tekintetében, előírva ezzel együtt a megfizetett díjak visszatérítéséhez való jogot olyan esetre, ha ezen adathordozók végső használata nem tartozik az e rendelkezés által említett eset körébe, amennyiben, és ennek vizsgálata a kérdést előterjesztő bíróság feladata, tekintettel az egyes nemzeti rendszerek sajátos körülményeire és ezen irányelv korlátaira, gyakorlati nehézségek igazolják a méltányos díjazás finanszírozásának ezen rendszerét, és amennyiben ezen visszatérítéshez való jog tényleges, valamint nem teszi túlságosan nehézé a megfizetett díj visszatérítését.

³ A kérdés: Hírlevél II. évf. 12. sz., Polgári ügyszak 2. sz. alatt.

⁴ A kérdés: Hírlevél III. évf. 2. sz., Polgári ügyszak 2. sz. alatt.

2. A 2001/29 irányelv 5. cikke (2) bekezdésének b) pontját akként kell értelmezni, hogy a rögzítésre és többszörözésre alkalmas adathordozóknak az érintett tagállam területén kereskedelmi céllal és visszterhesen elsőként forgalomba hozó személyeket terhelő magáncélú másolat után fizetendő díj formájában előírt méltányos díjazás finanszírozási rendszerének keretében az említett rendelkezéssel nem ellentétes egy az említett adathordozók magáncélú használatával kapcsolatos megdönthető vélelem ezen tagállam által történő felállítása, amennyiben azok forgalomba hozatalára természetes személyek körében kerül sor; a szóban forgó adathordozók magáncélú használatának megállapításához fűződő gyakorlati nehézségek igazolják ilyen vélelem felállítását, és az előírt vélelem nem eredményezi a magáncélú másolat után fizetendő díj előírását olyan esetben, amikor ezen adathordozók végső használata nyilvánvalóan ugyanezen rendelkezésben foglalt eseten kívül esik.

3. A 2001/29 irányelv 5. cikke (2) bekezdésének b) pontját akként kell értelmezni, hogy az e rendelkezésben foglalt méltányos díjazáshoz való jog, vagy az e díjazás fedezését szolgáló, magáncélú másolat után fizetendő díj nem zárható ki abból az okból, hogy az említett díjazás vagy díj címén beszedett jogdíjbevételek felét nem közvetlenül az ugyanezen díjazás jogosultjainak folyósítják, hanem az e jogosultak javára létrehozott szociális és kulturális intézményeknek, amennyiben e szociális és kulturális intézmények ténylegesen az említett jogosultakat támogatják, és az említett intézmények működése nem hátrányosan megkülönböztető, aminek vizsgálata a kérdést előterjesztő bíróság feladata.

4. A 2001/29 irányelv 5. cikke (2) bekezdésének b) pontját akként kell értelmezni, hogy a valamely tagállam által előírt kötelezettség a rögzítésre és többszörözésre alkalmas adathordozók kereskedelmi céllal és visszterhesen történő forgalomba hozatala tekintetében magáncélú másolat után fizetendő és az e rendelkezésben előírt méltányos díjazás fedezését célzó díj megfizetésére nem zárható ki abból az okból, hogy egy hasonló díj megfizetésére már sor került egy másik tagállamban.

Közigazgatási ügyszak

122. A Bíróság (első tanács) 2013. június 6-i ítélete (az Oberlandesgericht Wien (Ausztria) előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Bundeswettbewerbsbehörde kontra Donau Chemie AG és társai (C-536/11. sz. ügy)⁵

Az uniós joggal — és különösen a tényleges érvényesülés elvével — ellentétes az a nemzeti jogi rendelkezés, amely az EUMSZ 101. cikk alkalmazására irányuló nemzeti eljárás aktáiban szereplő iratokba — beleértve az engedékenységi program keretében benyújtott iratokat — való, az ezen eljárásban részt nem vevő, a kartell valamely résztvevője ellen kártérítési keresetet indítani kívánó harmadik személy által történő betekintést az eljárásban részt vevő valamennyi fél hozzájárulásától függően engedélyezi, és nem teszi lehetővé a nemzeti bíróság számára, hogy a szóban forgó érdekeket mérlegelje.

123. A Bíróság (első tanács) 2013. július 4-i ítélete (a Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Belgium) előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Argenta Spaarbank NV kontra Belgische Staat (C-350/11. sz. ügy)⁶

Az EUMSZ 49. cikket úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely szerint a valamely tagállamban teljes körű adókötelezettséggel rendelkező társaságnak nyújtott adólevonás kiszámításához nem veszik figyelembe a másik tagállamban található állandó telephelye aktíváinak nettó könyv szerinti értékét, ha az említett állandó telephely nyeresége a kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmény értelmében nem adóköteles az előbbi tagállamban, míg az előbbi tagállam területén fekvő állandó telephely aktíváit e tekintetben figyelembe veszik.

⁵ A kérdés: Hírlevél III. évf. 2. sz., Közigazgatási ügyszak 12. sz. alatt.

⁶ A kérdés: Hírlevél II. évf. 10. sz., Közigazgatási ügyszak 17. sz. alatt.

124. A Bíróság (tizedik tanács) 2013. július 4-i ítélete (a Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte (Olaszország) előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Fastweb SpA kontra Azienda Sanitaria Locale di Alessandria (C-100/12. sz. ügy)⁷

A 2007. december 11-i 2007/66/EK tanácsi irányelvvel módosított, az árubeszerzésre és az építési beruházásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélésével kapcsolatos jogorvoslati eljárás alkalmazására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 1989. december 21-i 89/665/EGK tanácsi irányelv 1. cikkének (3) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy — amennyiben a jogorvoslati eljárásban a nyertes ajánlattevő, akinek a szerződést odaítélték, és aki viszontkeresetet nyújtott be, elfogadhatatlansági kifogást emel a keresetet benyújtó ajánlattevő keresetösségi jogának hiányára hivatkozva, azon az alapon, hogy az utóbbi által benyújtott ajánlatot az ajánlatkérőnek ki kellett volna zárnia azért, mert az nem felelt meg az ajánlattételhez szükséges dokumentációban előírt műszaki leírásnak — ezzel a rendelkezéssel ellentétes az, ha e keresetet az elfogadhatatlansági kifogás előzetes vizsgálatát követően elfogadhatatlannak kell minősíteni, anélkül hogy határozatot hoznának arról, hogy akár a szerződést elnyerő ajánlattevő, akár pedig az alapkeresetet benyújtó ajánlattevő ajánlata megfelelt-e az említett műszaki leírásnak.

125. A Bíróság (harmadik tanács) 2013. július 11-i ítélete (Hof van Cassatie van België (Belgium) előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Belgian Electronic Sorting Technology NV kontra Bert Peelaers, Visys NV (C-657/11. sz. ügy)⁸

A 2005. május 11-i 2005/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv által módosított, a megtévesztő és összehasonlító reklámról szóló, 1984. szeptember 10-i 84/450/EGK tanácsi irányelv 2. cikkének (1) pontját, illetve a megtévesztő és összehasonlító reklámról szóló, 2006. december 12-i 2006/114/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 2. cikkének a) pontját úgy kell értelmezni, hogy az ezen rendelkezések szerinti „reklám” fogalom — olyan tényállás esetén, mint amely az alapügyben is előfordul — magában foglalja valamely domainnév használatát, valamint metatagek valamely weboldal metaadataiban történő használatát. Ellenben nem tartozik bele ebbe a fogalomba önmagában egy domainnév bejegyztetése.

126. A Bíróság (első tanács) 2013. július 11-i ítélete (Cour constitutionnelle (Belgium) előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Fédération des maisons de repos privées de Belgique (Femarbel) ASBL kontra Commission communautaire commune de Bruxelles-Capitale (C-57/12. sz. ügy)⁹

1) A belső piaci szolgáltatásokról szóló, 2006. december 12-i 2006/123/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 2. cikke (2) bekezdésének f) pontját úgy kell értelmezni, hogy az egészségügyi szolgáltatások ezen irányelv hatálya alól történő kizárása valamennyi, a betegek egészségi állapotának értékelésére, fenntartására vagy javítására irányuló tevékenységre kiterjed, amennyiben e tevékenységet az érintett tagállam szabályozása által ilyenként elismert egészségügyi szakemberek végzik, azon létesítmény szervezeti felépítésétől, finanszírozásának módjától, illetve köz- vagy magánjellegétől függetlenül, amelyben a szolgáltatásokat nyújtják. A nemzeti bíróság feladata annak vizsgálata, hogy a nappali fogadóközpontok és az éjszakai fogadóközpontok, az ezekben az egészségügyi szakemberek által végzett tevékenységek jellegére, valamint azon tényre tekintettel, hogy e tevékenységek az e központok által kínált szolgáltatások elsődleges részét alkotják, ki vannak-e zárva ezen irányelv hatálya alól.

2) A 2006/123 irányelv 2. cikke (2) bekezdésének j) pontját úgy kell értelmezni, hogy a szociális szolgáltatások kizárása ezen irányelv hatálya alól valamennyi, elsősorban az időskorú személyek számára nyújtott támogatásra és gondozásra irányuló tevékenységre kiterjed, amennyiben e tevékenységet olyan magánszolgáltató nyújtja, amelyet az állam jogosított fel olyan jogi aktus által,

⁷ A kérdés: Hírlevél III. évf. 6. sz., Közigazgatási ügyszak 10. sz. alatt.

⁸ A kérdés: Hírlevél III. évf. 4. sz., Közigazgatási ügyszak 15. sz. alatt.

⁹ A kérdés: Hírlevél III. évf. 5. sz., Közigazgatási ügyszak 5. sz. alatt.

amely egyértelműen és átláthatóan írja elő annak tényleges kötelezettségét, hogy — bizonyos különös üzemeltetési feltételek tiszteletben tartása mellett — biztosítsák az ilyen szolgáltatásokat. A nemzeti bíróság feladata annak vizsgálata, hogy a nappali fogadóközpontok és az éjszakai fogadóközpontok — az ezekben elsődleges jelleggel az idős személyek tekintetében végzett támogatási és segítő tevékenységek jellegétől, valamint az alkalmazandó belga szabályozásból eredő jogállásuktól függően — ki vannak-e zárva ezen irányelv hatálya alól.

127. A Bíróság (tizedik tanács) 2013. július 11-i ítélete (Cour de cassation (Franciaország) előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Directeur général des douanes et droits indirects, Chef de l'agence de poursuites de la Direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières kontra Harry Wilson SARL (C-273/12. sz. ügy)¹⁰

1. A 2006. november 20-i 1791/2006/EK tanácsi rendelettel módosított, a Közösségi Vámkodez létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet 203. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy a vámraktározási eljárás alá vont áruk eltulajdonítása az említett áruk e rendelkezés szerinti, behozatali vámtartozást keletkeztető elvonásának minősül. Az említett rendelet 206. cikke csak azokban a helyzetekben alkalmazható, ha az ugyanezen rendelet 202. cikke és 204. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerint vámtartozás keletkezhet.

2. A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv 71. cikke (1) bekezdésének második albekezdését úgy kell értelmezni, hogy a vámraktározási eljárás alá vont áruk eltulajdonítása következtében megvalósul az adóztatandó tényállás és hozzáadottértékadó-fizetési kötelezettség.

Egyéb, magyar vonatkozású ügyek az Európai Bíróság előtt

XX. A Törvényszék 2013. július 11-i ítélete — Philips Lighting Poland és Philips Lighting kontra Tanács (T-469/07. sz. ügy)

1. A Törvényszék a keresetet elutasítja.

2. A Philips Lighting Poland S. A. és a Philips Lighting BV maguk viselik a saját költségeiket, valamint kötelesek viselni — a Hangzhou Duralamp Electronics Co. Ltd és a GE Hungary Ipari és Kereskedelmi Zrt. (GE Hungary Zrt.) beavatkozásával kapcsolatban felmerült költségei kivételével — az Európai Unió Tanácsa részéről felmerült költségeket, valamint az Osram GmbH részéről felmerült költségeket.

3. Az Európai Bizottság maga viseli saját költségeit.

4. A Hangzhou Duralamp Electronics és a GE Hungary maguk viselik a saját költségeiket, valamint kötelesek viselni a beavatkozásukkal kapcsolatban a Tanács részéről felmerült költségeket.

A Kúria uniós jogi tárgyú határozatai

Büntető ügyszak

Az adott időszakban nem született ilyen tárgyú határozat.

Gazdasági ügyszak

Gfv.IX.30.387/2011/5.

A felek között létrejött szerződés nem ütközik a Hpt. 203. § /6/ bekezdésébe és 2123. § /1/ bekezdésének d) pontjába. A tanács 93/13/EGK irányelve mellékletének a.i) pontja szerinti feltétel

¹⁰ A kérdés: Hírlevél III. évf. 9. sz., Közigazgatási ügyszak 13. sz. alatt.

tisztességtelenségére a felperes hivatkozott, de ez megállapítható nem volt. A felperes alaptalanul hivatkozott tévedésre, s ezen alapuló megtámadási jogát sem érvényesítette kellő időben.

A felperes a per során és felülvizsgálati kérelmében is magának a szerződésnek és nem egyes konkrétan meghatározott rendelkezésnek, rendelkezéseknek a tisztességtelenségére hivatkozott, nevezetesen a 93/13/EGK tanácsi irányelv (a továbbiakban: irányelv) mellékletének 1. i) pontjában írtak megvalósulására. E szerint tisztességtelenek azok a feltételek, melyek tárgya vagy hatása az, hogy a fogyasztót visszavonhatatlanul kötelezik olyan feltételek vonatkozásában, amelyek alapos megismerésére nem volt tényleges lehetősége a szerződés megkötése előtt.

Az irányelv 3. cikk (3) bekezdése maga rögzíti, miszerint a melléklet csupán a tisztességtelennek tekinthető feltételek jelzészerű és nem teljes felsorolását tartalmazza. A hivatkozott 18/1999.(II.5.) Korm. rendelet 3. § /2/ bekezdése deklarálja, hogy az az Ptk. irányadó rendelkezéseivel együtt az irányelvnek való megfelelést szolgálja. Kétségtelen, hogy az irányelv melléklete 1.i) pontjában foglalt tisztességtelennek tekintendő szerződési feltételt a hivatkozott Kormányrendelet kifejezetten nem nevesíti. Az adott ügyben a fenti feltétel megvalósulása mégis vizsgálendő volt, hiszen a bíróság nemcsak az átültetett nemzeti jogszabályban tételesen meghatározott esetekben állapíthatja meg egy szerződési feltétel tisztességtelenségét, figyelemmel a Ptk. 209. § /1/ bekezdésére és 209/A. § /2/ bekezdésében írtakra.

A felperes és a II.r. alperes maguk nyilatkozták, hogy a szerződést annak aláírása előtt kézhez vették, elolvasták. A felperes azt is előadta, hogy voltak a szerződésben olyan rendelkezések, melyeket nem értett, de ezekre nem kérdezett rá, s nem állította, hogy nem volt lehetősége kérdések feltételére. A felperes azt sem állította, hogy hosszabb határidőt kért volna a szerződés áttanulmányozására, esetleg jogban jártas személy véleményének kikérésére, de ez irányú kérelmének az I.r. alperes nem adott helyt. A bizonyítékok mérlegelésével, mérlegelését indokolással ellátva a másodfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy nemcsak módja volt a felperesnek a szerződés elolvasására, hanem azt a közjegyző-helyettes fel is olvasta. Ezt a mérlegelést a Kúria nem találta felülmérlegelhetőnek a felülvizsgálati eljárásban mint rendkívüli jogorvoslati eljárásban, függetlenül attól, hogy a felperes és a II.r. alperes egyezően akként nyilatkoztak, hogy a felolvasásra nem került sor, de mint érdekeltnek a nyilatkozatát a másodfokú bíróság nem találta alkalmasnak a közokiratban írtak lerontására. E mérlegelése iratellenesnek, a logika alapvető szabályaival ellentétesnek nem tekinthető. Ezért a Kúria nem találta megállapíthatónak, hogy a felperes által hivatkozott okból a szerződés tisztességtelen.

Munkaügyi ügyszak

Az adott időszakban nem született ilyen tárgyú határozat.

Polgári ügyszak

Pfv.II.20.769/2013/5.

A magyar bíróságnak nincs joghatósága a jogellenesen Magyarországon tartott gyermek elhelyezése iránti perre, ha a bíróság a gyermeknek másik uniós tagállamba történő visszavitelét, ahol a jogellenes visszatartás időpontjában szokásos tartózkodási helye volt, elrendelte.

Előjáróban kiemelés érdemel, hogy a perbeli kiskorúra vonatkozó jogellenes gyermekelviteli ügyben született jogerős végzés ítélt dolgot tekintetben, hogy gyermeket az édesanyja jogellenesen tartotta vissza Magyarországon, hozta ide a szokásos tartózkodási helyét jelentő Olaszországból. Ez a döntés azonban a gyermekelhelyezési perben nem teszi mellőzhetővé a joghatóság vizsgálatát.

1) Az 2201/2003/EK rendelet 8. cikke Általános joghatóság álszó alatt rögzíti, hogy egy tagállam bíróságai joghatósággal rendelkeznek olyan gyermek feletti szülői felelősségre vonatkozó ügyekben, aki a bíróság megkeresésekor az adott tagállamban szokásos tartózkodási hellyel rendelkezik. Az 2201/2003/EK rendelet 10. cikke a gyermek jogellenes elvitele esetén irányadó joghatóságot határozza meg, főszabályként rögzítve, hogy a gyermek jogellenes elvitele vagy visszatartása esetében azon tagállam bíróságai, amelyben az elvitelt vagy visszatartást közvetlenül megelőzően a gyermek szokásos tartózkodási hellyel rendelkezett (jelen esetben ez a tagállam Olaszország) mindaddig

megtartják joghatóságukat, amíg a gyermek másik tagállamban szokásos tartózkodási helyet nem szerez.

Az 2201/2003/EK rendelet 10. cikkének a) és b) pontja ugyanakkor világosan meghatározza azokat a kivételeket, amikor azon állam bíróságai, ahol a gyermek a jogellenes elvitt megelőzően tartózkodott, elvesztik joghatóságukat és ennek következtében a szülői felelősségre (gyermekelhelyezésre) vonatkozó kereseti kérelmet azon tagállam bíróságai tárgyalhatják, ahová a gyermeket korábban jogellenesen vitték, illetve ott jogellenesen visszatartották.

Ezen feltételeket tételesen vizsgálva az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a perbeli esetben az 2201/2003/EK rendelet 10. cikkének egyetlen fordulata sem alkalmazható, amely megalapozhatná a magyar bíróság joghatóságát, tehát az olasz bíróság változatlanul kizárólagos joghatósággal rendelkezik a szülői felelősségre, a gyermekelhelyezésre vonatkozó kereseti kérelem elbírálására. A 10. cikkben rögzített szempontrendszerrel összefüggésben okszerűen mutatott rá az elsőfokú bíróság arra, hogy a perbeli gyermek a keresetlevél benyújtásakor még nem tartózkodott egy éve Magyarországon (ez az időtartam akkor még az egy hónapot sem érte el, így az új környezetbe való beilleszkedésről nem lehetett szó), ugyanakkor az alperes a gyermek jogellenes Magyarországra történt hozatalát követő egy éven belül megindította a gyermek visszavételére vonatkozó eljárást és ezen kérelmét nem vonta vissza.

Az, hogy a perbeli gyermek most már valóban hosszabb ideje Magyarországon tartózkodik, annak a következménye, hogy a felperes a jogellenes gyermekelvitelre vonatkozó jogerős bírósági döntésnek nem tett eleget, nem vitte vissza a gyermeket az előírt határidőn belül Olaszországba. Ezért huzamos magyarországi tartózkodásra, beilleszkedésre alappal nem hivatkozhat.

2) A felperes a felülvizsgálati kérelmében az 2201/2003/EK rendelet 13. cikkét is felhívta, mely arra az esetre állapít meg joghatósági szabályt, amikor a gyermek szokásos tartózkodási helye nem állapítható meg. Jelen esetben azonban ezen cikk alkalmazhatósága fel sem merülhet, mivel a gyermek joghatóság szempontjából releváns tartózkodási helye egyértelműen felderítést nyert.

3) A felperes a felülvizsgálati kérelmében nyomatékosan hivatkozott arra is, hogy az Európai Bíróság gyakorlata értelmében csecsemő esetében a szokásos tartózkodási hely megállapítása során kiemelt szempont, hogy a gyermek mennyi időt töltött az egyik, illetve a másik tagállamban, továbbá fokozott jelentősége van az anyával való kapcsolatnak, együttlétnek.

A felperes által idézett C-497/10.PPU számú Mercredi kontra Chaffe ügyben azt rögzítette az Európai Bíróság, hogy csecsemő esetében a szokásos tartózkodási hely meghatározása során számos körülmény együttes mérlegelésével kell dönteni a gyermek szokásos tartózkodási helyéről, így az anyával való szoros kapcsolaton túlmenően figyelembe kell venni az adott tagállam területén való tartózkodás időtartamát, rendszerességét, az említett államba való költözés körülményeit és indokait, stb. (BH 2012/6. szám, 500-504.old.).

Noha az 2201/2003/EK rendelet 8. illetve 10. cikke nem állapít meg a gyermekre vonatkozóan olyan alacsony életkort, ami a joghatóság megítélése során az általánostól eltérő szempontot jelentene a szokásos tartózkodási hely megállapításakor, azonban a jogellenes gyermekelviteli ügyben eljáró bíróságok, illetve a Kúria kiemelten foglalkoztak ezzel a kérdéssel, különös tekintettel a gyermeknek az anyjával együttes Olaszországba történő esetleges visszautazására, illetve arra az esetre, ha a gyermek olaszországi szokásos tartózkodási helyére történő visszavételére ennek hiányában kerülné sor, figyelemmel a Hágai Egyezmény 13. cikkében foglaltakra. A gyermekelhelyezési perben a gyermek életkora a joghatóság megállapítása szempontjából ilyen jelentőséggel nem bír.

4) A felperes a felülvizsgálati kérelmében azt is állította, hogy az alperes perbebocsátkozására tekintettel a magyar bíróság a joghatóságának hiányát a gyermekelhelyezési perben jogszerűen nem állapíthatta volna meg.

A fentiekkel kapcsolatban helyesen mutatott rá a másodfokú bíróság arra, miszerint a periratokból megállapíthatóan az alperes a keresetlevél kézbesítését követően az első, 2.P.20.016/2012/15. számú beadványában, majd később több alkalommal, ismételten joghatósági kifogással élt és a per megszüntetését kérte.

A kifejtettekre tekintettel helyesen döntöttek az eljáró bíróságok, amikor az 2201/2003/EK rendelet 8. cikkének (1) bekezdése, valamint 10. cikke alapján megállapították, hogy jelen esetben a gyermekelhelyezésre vonatkozóan fennmaradt a gyermekelvitelt megelőző szokásos tartózkodási hely szerinti olasz bíróság joghatósága, mivel a 10. cikk a) és b) pontjában foglalt kivételek nem alkalmazhatók, ugyanis a keresetlevél benyújtásakor még nem telt el egy év a gyermek Magyarországra hozatala óta és az alperes nem fogadta el az elvitel, illetve visszatartás tényét. Ezért a magyar bíróság joghatóságának hiányát kellett megállapítani.

Közigazgatási ügyszak

Az adott időszakban nem született ilyen tárgyú határozat.

Emberi jogi közlemények

Az Emberi Jogok Európai Bíróságának magyar vonatkozású ítéletei

Az adott időszakban nem vált véglegessé ilyen határozat.

Az Emberi Jogok Európai Bíróságának kiemelten fontos ítéletei

Az adott időszakban nem született, illetve vált véglegessé ilyen határozat.

A Kúria emberi jogi vonatkozású határozatai

Büntető ügyszak

Az adott időszakban nem született ilyen tárgyú határozat.

Gazdasági ügyszak

Az adott időszakban nem született ilyen tárgyú határozat.

Munkaügyi ügyszak

Az adott időszakban nem született ilyen tárgyú határozat.

Polgári ügyszak

Az adott időszakban nem született ilyen tárgyú határozat.

Közigazgatási ügyszak

Az adott időszakban nem született ilyen tárgyú határozat.

Kiadja: A Kúria Nemzetközi Kapcsolatok és Európai Jogi Iroda

Felelős szerkesztő: Dr. Pomeisl András József

Szerkesztőbizottság: Dr. Kovács András, Dr. Molnár Gábor, Dr. Osztovits András

Munkatársak: Dr. Kiss Nikolett Zsuzsanna, Dr. Tancsik Annamária

Figyelem! A jelen hírlevélben közölt anyagok nem tekinthetők a Kúria hivatalos állásfoglalásának, hivatalos fordításnak illetve hivatalos közlésnek, csupán a tájékoztatást és figyelemfelkeltést célozzák, ezért azokra jogokat alapítani nem lehet.